

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

Op 29 oktober 2018 is door de Tuchtcommissie betaald voetbal, hierna te noemen “Tuchtcommissie” besloten dat de heer R. Janssen, speler van VVV-Venlo, hierna te noemen “beschuldigde” met ingang van 29 oktober 2018 is uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club vier achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één zodanige wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar, wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler tijdens de wedstrijd FC Emmen – VVV Venlo d.d. 26 oktober 2018.

De Commissie van Beroep betaald voetbal, hierna te noemen “Commissie van Beroep”, heeft in aanwezigheid van de aanklager en beschuldigde, bijgestaan door zijn raadsman mr. L. Korbee, de zaak mondeling behandeld op 14 november 2018. Bij die behandeling is kennisgenomen van tv-beelden uit de betreffende wedstrijd en de door de beschuldigde ingebrachte televisiebeelden van de wedstrijd PEC Zwolle – sc Heerenveen d.d. 10 augustus 2018.

2. Het verloop van de procedure

Op 29 oktober 2018 is beschuldigde ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 26 oktober 2018 gespeelde wedstrijd FC Emmen - VVV-Venlo schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler. De aanklager heeft beschuldigde daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan waarin hij - kort gezegd - voor het spelen van vier wedstrijden wordt uitgesloten, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd en de zaak is op 29 oktober 2018 door de Tuchtcommissie mondeling behandeld.

De aanklager heeft bij de Tuchtcommissie gevorderd om beschuldigde te veroordelen en hem een straf op te leggen van een uitsluiting van vier wedstrijden ‘omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler’.

De Tuchtcommissie achtte het ten laste gelegde feit, ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler tijdens de op 26 oktober 2018 gespeelde wedstrijd FC Emmen – VVV-Venlo bewezen. De bewezenverklaring van de Tuchtcommissie is gebaseerd op de schriftelijke verklaringen van de scheidsrechter, de VAR en de tegenspeler, het verweer van beschuldigde op zitting en de waarneming van de Tuchtcommissie van de televisiebeelden. Dit bracht de Tuchtcommissie tot het opleggen van de in de inleiding beschreven straf.

Tegen de beslissing van de Tuchtcommissie heeft de beschuldigde tijdig hoger beroep ingesteld.

3. De gronden van het beroep

De raadsman stelt voor alle weren dat de aanklager niet-ontvankelijk moet worden verklaard in de vervolging. Voorts stelt de raadsman dat beschuldigde dient te worden vrijgesproken. Ook verzoekt de raadsman om een matiging van de door de Tuchtcommissie opgelegde straf. Hij onderbouwt dit als volgt.

Niet-ontvankelijkheid

De raadsman stelt namens beschuldigde dat de VAR en zijn assistent zich niet aan de uitgangspunten en procedures zoals voortvloeien uit het VAR-protocol heeft gehouden bij de overtreding die leidde tot een rode kaart, waardoor de Commissie van Beroep niet bevoegd zou zijn, althans de aanklager niet ontvankelijk dient te worden verklaard in haar vervolging.

Doordat de VAR op eigen initiatief een “reviewprocedure” startte, terwijl slechts de scheidsrechter hiertoe bevoegd zou zijn, zou de VAR zich niet aan het VAR protocol hebben gehouden. Voorts zou de VAR in plaats van alleen de situatie te beschrijven tevens een advies hebben gegeven aan de scheidsrechter om een rode kaart te geven. Dit zou in strijd zijn met het VAR protocol dat voorschrijft dat slechts gecommuniceerd mag worden dat sprake is van een “duidelijke fout” of van een “ernstig gemist voorval”, echter zonder oordeel over de beslissing die genomen moet worden (een rode kaart).

Verzoek om vrijspraak

De raadsman is van oordeel dat de overtreding moet worden gekwalificeerd als een “onbesuisde” overtreding, waarvoor beschuldigde een waarschuwing had moeten ontvangen. Beschuldigde zou nimmer de intentie hebben gehad de speler te raken; hij zou de tegenstander niet in ogenschouw hebben genomen, hij had immers alleen zicht op de bal en de tegenspeler had hij niet zien lopen, aldus de raadsman. Anders dan de Tuchtcommissie meent de raadsman dat derhalve geen sprake is van voorwaardelijk opzet; beschuldigde heeft geenszins de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij speler zou raken en ernstig zou blesseren. Bovendien zou de commentator van de betreffende wedstrijd ook hebben geoordeeld dat sprake zou zijn van een onbesuisde actie.

Ook verwijst de raadsman naar een in zijn ogen vergelijkbare situatie tijdens de wedstrijd PEC Zwolle – sc Heerenveen van 10 augustus 2018, waarbij speler Kik Pierie werd bestraft met slechts een gele kaart. Dat had ook in het onderhavige geval moeten geschieden. De raadsman merkt op dat deze zaak ernstiger was dan de onderhavige; Pierie ziet zijn tegenstander (in tegenstelling tot beschuldigde) en heft zijn been zelfs tot schouderhoogte. Desgevraagd verklaart beschuldigde dat hij wist dat de speler in de buurt was. Verder acht de raadsman het opmerkelijk dat het moment met Pierie in geen enkel praatprogramma voorbij is gekomen; de raadsman concludeert dat de beslissing in die situatie een gele kaart te geven kennelijk de juiste beslissing was. Daarnaast zou ook de commentator van deze wedstrijd hebben geoordeeld dat sprake zou zijn van een onbesuisde actie, net als in deze zaak.

Matiging opgelegde straf

Mocht al sprake zijn van ‘ernstig gemeen spel’, dan meent de raadsman dat in ieder geval sprake is van zogeheten “minder ernstig gemeen spel”, waarvan bijvoorbeeld in de Van Overeem-zaak sprake was, waardoor de opgelegde straf gematigd zou moeten worden. In dit kader verwijst de raadsman nogmaals naar de “Kik Pierie-kwestie” en meent dat ook hierom de straf gematigd moet worden. Tot slot is de raadsman van oordeel dat ook de strafkaart van beschuldigde meegewogen moet worden; beschuldigde staat niet bekend als harde of gemene speler, de ontvangen kaarten betreffen minder ernstige feiten.

Naar aanleiding van de gewijzigde (verhoogde) strafeis van aanklager meent de raadsman nog dat aanklager niet bevoegd is haar straf te verhogen tijdens de mondelinge behandeling indien de aanklager geen beroep heeft ingesteld.

4. Het standpunt van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht en verwijst naar hetgeen zij heeft aangevoerd tijdens de zitting bij de Tuchtcommissie. Tijdens deze zitting heeft aanklager bepleit – kort weergegeven - dat het ingrijpen van de VAR gerechtvaardigd was, daar sprake was van “ernstig gemeen spel”, hetgeen een rode kaartsituatie oplevert ingevolge het VAR protocol. Tijdens de zitting bij de Commissie van Beroep vult de aanklager haar standpunt nog aan. Zij stelt dat, mocht geoordeeld worden dat de VAR niet conform het geldende protocol zou hebben gehandeld door te adviseren over de te nemen beslissing, deze procedurele fout niet kan leiden tot niet-ontvankelijkheid. Het is uitsluitend de scheidsrechter die de bindende beslissing neemt, waartegen niet meer geageerd kan worden.

Voorts voert aanklager aan dat voorwaardelijk opzet voldoende is om tot een bewezenverklaring te komen van ernstig gemeen spel. Van voorwaardelijk opzet op een bepaald gevolg is volgens aanklager sprake indien de speler bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden.

Volgens aanklager is op basis van de feitelijke omstandigheden hiervan sprake. Beschuldigde zou weten dat er in zijn buurt een tegenspeler aanwezig was, niettemin is hij met zijn been hooggeheven – met zijn voet naar voren en noppen vooruit – het duel aangegaan. Beschuldigde heeft derhalve met buitensporige inzet de overtreding begaan. Door op deze wijze het duel in te gaan heeft beschuldigde de aanmerkelijke kans aanvaard dat zijn tegenspeler geblesseerd kon raken. De “Kik Pierie-kwestie” acht zij verkeerd beoordeeld door de arbitrage in dat duel; ook hiervoor had rood moeten worden gegeven.

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de aanklager acht geslagen op de strafkaart van beschuldigde. De aanklager neemt ook in overweging dat beschuldigde op zitting heeft aangegeven dat hij wist dat er een speler in de buurt was. Met betrekking tot de ingebrachte beelden uit de wedstrijd tussen sc Heerenveen en PEC Zwolle stelt de aanklager dat de overtreding van beschuldigde heftiger was en met een hogere snelheid is begaan. Volgens de aanklager zijn de gevolgen van de overtreding van beschuldigde aanzienlijk groter dan de overtreding van de speler van sc Heerenveen. De aanklager meent dat bij beschuldigde sprake was van een ernstige vorm van gemeen spel, en acht een hogere straf dan de richtlijn derhalve billijk.

Een en ander is naar het oordeel van de aanklager voldoende om tot een bewezenverklaring te komen. De aanklager ziet geen reden ter zitting een andere straf te eisen dan bij de Tuchtcommissie en verzoekt derhalve beschuldigde uit te sluiten voor de duur van vier wedstrijden.

5. De beoordeling door de Commissie van Beroep

Ontvankelijkheid van de aanklager

Ten aanzien van het primaire verweer van beschuldigde dat de VAR zich niet aan de uitgangspunten en procedures zoals voortvloeien uit het VAR-protocol heeft gehouden bij de overtreding die leidde tot een rode kaart, overweegt de Commissie van Beroep als volgt.

De VAR en de AVAR zijn de ‘video’ wedstrijdofficials en ze assisteren de scheidsrechter in overeenstemming met het VAR protocol zoals vastgesteld door de IFAB. De VAR kan assisteren bij het nemen van een beslissing, door gebruik te maken van herhalingsbeelden. Het moet dan gaan om een “duidelijke fout” of een “ernstig gemist voorval” in relatie tot onder meer een directe rode kaart. In deze situatie handelt de VAR pas nadat de scheidsrechter een (eerste/oorspronkelijke) beslissing heeft genomen of als er een ernstig voorval werd gemist, dan wel niet werd waargenomen door de wedstrijdofficials. Ingevolge het VAR protocol is ernstig gemeen spel (of aanvallen op buitensporige

wijze) een situatie die met een rode kaart moet worden bestraft en die een actie van de VAR dus rechtvaardigde.

Het VAR protocol bepaalt voorts dat de VAR de tv beelden automatisch controleert op (onder meer) een directe rode kaart beslissing ofwel voorval. Als deze zogenoemde controleprocedure oplevert dat er mogelijk sprake is van een “duidelijke fout” of van een “ernstig gemist voorval”, dan zal de VAR deze informatie communiceren aan de scheidsrechter die vervolgens zal beslissen of er al dan niet een herziening wordt gestart. De VAR mag niet de beslissing die genomen moet worden communiceren; de VAR is slechts bevoegd te beschrijven wat er op de herhaling te zien is.

Ingevolge het VAR protocol kan dus alleen de scheidsrechter het initiatief nemen voor een herziening (reviewprocedure); de VAR kan de scheidsrechter alleen een herzieningsprocedure aanbevelen naar aanleiding van de door de VAR uitgevoerde controleprocedure. Een beslissing wordt in alle gevallen genomen (uitsluitend) door de scheidsrechter. Ofwel gebaseerd op informatie van de VAR (niet zijnde een advies over de te nemen beslissing) of nadat de scheidsrechter een ‘on-field review’ (OFR) heeft ondernomen.

In het onderhavige geval had naar het oordeel van de Commissie van Beroep de VAR aanleiding voor het oordeel dat zich een situatie voordeed die mogelijk met een rode kaart bestraft had moeten worden, in de vorm van ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler. Op grond van het VAR protocol was de VAR derhalve bevoegd de situatie te controleren en zijn bevindingen aan de scheidsrechter kenbaar te maken. Dat de VAR dit heeft verwoord als het starten van een reviewprocedure en meldt dat sprake is van een rode kaart, is in die zin afwijkend van het protocol dat een eigen oordeel over “rode kaartwaardigheid” achterwege had moeten blijven. Dit neemt evenwel de bevoegdheid van de scheidsrechter om tot een review over te gaan niet weg. De scheidsrechter werd onmiskenbaar uitgenodigd om de beelden te bekijken. De Commissie van Beroep merkt op dat de VAR gezien het VAR protocol zorgvuldiger had moeten handelen en met name terughoudender had moeten communiceren. De Commissie van Beroep acht echter onaannemelijk dat het oordeel van de scheidsrechter door deze protocollaire tekortkoming wezenlijk is beïnvloed en dat de scheidsrechter zonder die tekortkoming tot een andere beslissing was gekomen. Reeds om die reden zou een niet-ontvankelijkheid van aanklager als gevolg van het niet strikt volgen van het VAR protocol hier een te verstrekkende beslissing zijn.

De aanklager is derhalve ontvankelijk en de Commissie van Beroep bevoegd.

Bewezenverklaring

Op basis van het bepaalde in artikel 2.1 onder a van de Richtlijnen genoemd in artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal maakt een tegenspeler zich schuldig aan “ernstig gemeen spel”, als hij speelt met buitensporige inzet of geweld gebruikt tegenover een tegenstander tijdens een duel om de bal.

Op grond van de Spelregels veldvoetbal 2018/’19 is er sprake van ernstig gemeen spel indien er sprake is van een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht.

Volgens de Commissie van Beroep is het voldoende om tot een bewezenverklaring te kunnen komen indien er sprake is van ‘voorwaardelijk opzet’. Van voorwaardelijk opzet op een bepaald gevolg is sprake indien de speler bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden.

Beschuldigde heeft tijdens de zitting van de Commissie van Beroep verklaard dat hij zich bewust was van de nabijheid van zijn tegenspeler. Hij verklaarde dat hij wist dat de speler ergens in de buurt was. Door niettemin met hooggeheven been, met zijn voet naar voren en noppen vooruit, richting de bal te

gaan, heeft hij bewust de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij de veiligheid van zijn tegenspeler in gevaar zou brengen en die mogelijk zou blesseren.

Onder deze omstandigheden is naar het oordeel van de Commissie van Beroep, anders dan door de raadsman naar voren is gebracht, geen sprake van (slechts) een onbesuisde handeling. De gedraging dient door zijn buitensporige inzet als ernstig gemeen spel te worden gekwalificeerd.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De schriftelijke verklaring van de scheidsrechter, de heer R. Dieperink d.d. 27 oktober 2018, zakelijk weergegeven, luidende:

“In de 17e minuut van de wedstrijd Emmen-VVV wordt de bal vanuit de achterhoede op de nummer 10 van Emmen gespeeld. Speler nummer 4 van VVV gaat het duel aan met speler nummer 10 van Emmen, welke vervolgens geblesseerd blijft liggen. De bal gaat over de zijlijn.

Op het moment dat ik verzorging toelaat komt Sander van Eijk, de VAR van dienst, op de lijn en geeft dat ik moet wachten met hervatten. Na enige tijd probeert hij opnieuw op de lijn te komen, maar de verbinding is niet goed waarvoor Mario Diks (AVAR) het overneemt. Hij vraagt me naar het scherm te gaan om het duel te bekijken. Bij het scherm aangekomen krijg ik het beeld onder anderen vanaf de zijkant van het duel te zien. Hierop zie ik dat speler nummer 4 van VVV met een gestrekt been en met zijn noppen vooruit in komt op speler nummer 10 van Emmen. Hij raakt hem hierbij in de schaamstreek. Omdat hij met deze actie de gezondheid van de tegenspeler in gevaar brengt besluit ik speler nummer 4 van VVV de rode kaart te geven. Speler nummer 10 van Emmen heeft de wedstrijd niet kunnen vervolgen.”

- De schriftelijke verklaring van de VAR, de heer S. Van der Eijk, d.d. 27 oktober 2018, zakelijk weergegeven, luidende:

“Vanuit het ARAG KNVB Replay Center was ik de Video Assistant Referee van dienst. In de 17e minuut van de wedstrijd zag ik op beeld dat dhr. Janssen (VVV) een overtreding maakte op de dhr. Bannink (Emmen). Ik merkt dit op als een ‘rode kaart’ incident en startte de reviewprocedure.

Vervolgens zag ik in de herhalingen dat dhr. Janssen een overtreding maakte met buitensporige inzet. Ik zag dat Dhr. Janssen met een gestrekt been en met zijn noppen vanuit zijn tegenstander op hoge snelheid raakte rond het kruis. Met deze overtreding kwam naar mijns inziens de gezondheid van de speler van Emmen in geding. Op basis van mijn beeldselectie heb ik aan Rob Dieperink een rode kaart geadviseerd, met het verzoek om zelf naar de beelden te komen kijken.

Na het tonen van de beelden zag ik dat dhr. Dieperink in de 19e minuut een rode kaart gaf aan dhr. Janssen en hervatte met een direct vrije trap.”

- De schriftelijke verklaring de heer Bannink d.d. 27 oktober 2018, zakelijk weergegeven, luidende:

“Ik kreeg de bal aangespeeld en wil de bal meenemen en werd toen vol in mijn kruis geraakt.”

- Het verweer van beschuldigde op zitting;
- De tv-beelden die door de Commissie van Beroep zijn bekeken.

6. De bewezenverklaring

De Commissie van Beroep acht bewezen dat beschuldigde zich tijdens de op 26 oktober 2018 gespeelde wedstrijd FC Emmen - VVV-Venlo schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

7. De kwalificatie

Het bewezenverklaarde levert op een overtreding van artikel 19 juncto artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal juncto titel I, artikel 2.1 onder a van de Richtlijnen van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal.

8. De strafoplegging

Bij de strafoplegging heeft de Commissie van Beroep zowel gelet op de ernst en de aard van de overtreding als op de strafkaart van beschuldigde.

Conform de Richtlijn straffen spelers uit het Handboek competitiezaken 2018/ '19 acht de Commissie van Beroep een uitsluiting van vier wedstrijden, waarvan één voorwaardelijk, gerechtvaardigd en passend.

De Commissie van Beroep is tevens van oordeel dat het door beschuldigde gedane beroep op strijd met het gelijkheidsbeginsel onder verwijzing naar de zaak Kik Pierie, alsmede Overeem, niet kan slagen. De feitelijke constellatie in voornoemde zaken verschilt van die in de onderhavige zaak. De Commissie van Beroep verwerpt dan ook dit verweer.

Dit alles in aanmerking genomen komt de Commissie van Beroep tot een straf die gelijk is aan het oordeel van de Tuchtcommissie. Dat brengt mee dat voorbij kan worden gegaan aan het bezwaar tijdens beschuldigde jegens de handhaving door de aanklager van haar vordering in eerste aanleg.

9. De beslissing

De Commissie van Beroep bevestigt de beslissing van de Tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld.

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 6. is vermeld.

Het bewezen verklaarde is strafbaar zoals onder 7. is omschreven.

Beschuldigde is terzake van evenvermelde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt, met ingang van 14 november 2018, uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB, tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 4 achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één zodanige wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Beschuldigde wordt veroordeeld in de kosten van zowel eerste aanleg als beroep; in beroep begroot op € 275, - te verrekenen in rekening-courant met zijn club.

Aldus beslist op 15 november 2018 door mr. [REDACTED], voorzitter, mr. [REDACTED] en [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED], secretaris.